

[Knud Lind]

ke desto mindre er det tilfældet i dagens forsvarspolitik. Man kan nemlig ikke undgå at få den tanke, når man ser regeringens dagsordensforslag, hvor man ikke engang længere tør tage ministerens redegørelse til efterretning. Det er ellers en af de ting, som man normalt falder tilbage på, hvis man ikke har andet. Men den er forsvundet, fordi man ikke har kunnet blive enig om en dagsorden, som tilkendegav en forsvarspolitisk holdning fra regeringens side til gavn for Danmark, og hvor man kunne have fået Fremskridtspartiet med, på trods af at Warszawapagten har gennemført en omfattende modernisering af sine korrækkende atomvåben, og at Warszawapagten i dag antages at have ca. 16 gange så mange korrækkende atommissiler som NATO.

På trods af at Danmark stadig er fuldgældigt medlem af NATO, tør KVR-regeringen ikke tilkendegive, at den finder en modernisering af NATO's korrækkende atomvåben nødvendig for som mindstemål at opretholde den nuværende og i øvrigt skæve fordeling af atomvåbenforsvaret.

Hvis regeringen fortsætter denne forsvarspolitiske linje eller mangel på samme, vil der ikke gå mange år, før regeringen må overveje, om den ikke er bedre tjent med at indføre den automatiske telefonsvarer. Den konservative forsvarsvilje ligner mere og mere de tilstande, der herskede omkring den 9. april 1940.

Fremskridtspartiet skal derfor til slut fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet Folketinget konstaterer, at Danmarks fortsatte eksistens som en selvstændig demokratisk nation bedst sikres ved et troværdigt medlemskab af NATO, går Tinget over til næste sag på dagsordenen.«
(Dagsordensforslag nr. D 29).

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Også dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Jørgen Estrup (RV):

Det er ikke så længe siden, Folketinget havde den sidste debat om korrækkende a-våben. Jeg vil derfor godt indledningsvis starte med at

henvise til, hvad jeg sagde under den ganske lange debat den 18. februar sidste år.

Spørgsmålet er vigtigt, og debatten foregår internationalt i øjeblikket, men jeg har svært ved at se, hvad der er sket af afgørende nyt på området siden Folketingets sidste debat. Specielt fremgår det, at NATO i moderniserings-spørgsmålet endnu ikke er fremme ved en egentlig beslutning.

Det Radikale Venstre lægger vægt på at støtte alle bestræbelser for at mindske såvel taktiske som strategiske a-våbens antal og betydning, således som også regeringen gav udtryk for det ved sin tiltrædelse i juni. Derfor er vi imod enhver modernisering af de korrækkende a-våben, som kan indebære, at disse våben får ny vægt og betydning i NATO's forsvar.

Det Radikale Venstre ser ingen begrundelse for en sådan modernisering, men vi ser behovet for en enig dansk holdning. Det er denne enighed, som er forudsætningen for, at Danmark har mulighed for at påvirke den beslutningsproces, som foregår i de internationale organer, herunder NATO. Derfor er enigheden af afgørende betydning.

Det var ud fra den tankegang, at Folketinget den 17. november besluttede at opfordre det særlige sikkerhedspolitiske udvalg til at forstærke sit arbejde.

NATO-overvejelserne om modernisering af de korrækkende a-våben er en oplagt opgave for udvalget, og derfor er der da også allerede taget skridt til at fremskaffe det nødvendige arbejdsgrundlag i udvalget. Det udvalgsarbejde vil – ud over at forberede beslutningsgrundlaget for Folketinget – også give en baggrund for den folkelige debat om spørgsmålet, som er helt nødvendig.

Afslutningsvis synes jeg, der er grund til at udtrykke tilfredshed med udenrigsministerens svar i dag, herunder specielt, at spørgsmålet om modernisering af de korrækkende a-våben må ses i lyset af de omfattende nedrustningspolitiske initiativer, som tages i øjeblikket, og at tiden derfor ikke er til en beslutning om modernisering.

Som udenrigsministeren understregede, er de danske deltagere i NATO-arbejdet blevet instrueret om ikke at medvirke til nogen form for beslutning eller delbeslutning, og Folketinget vil få lejlighed til at behandle spørgsmålet før dansk stillingtagen.